

nyolcadik évfolyam – magyar nyelv és irodalom

Kántor Péter: A könyvespolc előtt

Az ördög súgta nekem egy napon,
vagy egy túlbuzgó angyal inkább, igen,
egy olyan, aki folyton terveket sző
az emberek javára állítólag,
ne halogasd tovább, súgta az angyal,
mire vársz? egyszer meg kell tenni úgys,
gyerünk, selejtezd ki a könyveid!
És nekiveselkedtem mint Toldi Miklós
annak a recsegő könyvespolcnak.
Megpróbáltam kiselejtezni a könyveimet,
muzáj, gondoltam, ha nehéz is,
de mégis, a jövő érdekében,
hogyan legyen helye a jövőnek,
hogyan tudjam hova tenni, ha jön.
De hiába erőlködtem, nem sikerült,
nem tudtam kiselejtezni egy darabot se.
Talán mind annyira tetszett, azért?
Á, nem! De ahogy beleolvastam
ebbe is, abba is, amabba is,
elkábultam és megszedültem,
ráam tört a gyengeség, mellbe vágott,
akár a tavaszi fáradtság,
az a sok fohász, sok akarás
nyomot hagyni, valami nyomot hagyni.
De hát muzáj-e nekem választani
dadogás és dadogás között?
Ugyan, hagyd a csudába az egészet,
súgta a fülemből az ördög,
nincsen jobb dolgod? nincs fontosabb?
ne törődj a selejtezéssel,
majd megteszi helyetted valaki más,
bízd a holnapra a holnapot,

nem muzáj folyton választani,
kergetni folyton az igazságot,
minek gyötörnéd magad ezzel?
majd megpróbálsz egyszer máskor.
Körülöttem könyvtéglahegyek.
Bontási terület? Építési?
Szeretnék beköltözni egy toronyházba?
Egy kertre nyíló nyári lakba?
Meghúzódnál a hideg elől?
A meleg elől? Ajtót nyitni?
Mit szeretnék? Nagy, tágas teret?
Lerogyani, felpattanni a tükör előtt?
Ex tempore, ó mennyi blabla,
beleolvastam ebbe, abba,
arcok villantak fel előttem,
láttam kíváncsi tekintetet,
csillogó és zavaros szemet,
örök fiatal, görnyedt hátat,
meztelen mellett, mezítlábat,
lázadót és szimpla hőbörgőt,
hajlékkereső hajléktalant,
láttam bohócot, didergő dívát,
és elkábultam és megszedültem,
és visszadugdostam mindet sorban
oda, ahol eddig is voltak,
egymást gyűrve, taszítva, szítva,
egymás hegyén-hátán szorongva
abban a poros öröklétben,
azon a recsegő könyvespolcon.

ex tempore jelentése: rögtönözve

Feladatok:

1. Foglald össze röviden, milyen döntéshelyzetben van a versben megszólaló!
2. Miért nem tudja megtenni, amit elhatározott?
3. Bizonyítsd be, hogy a szöveg egy vers!
4. Válogasd ki a szövegből azokat az állításokat, melyek a könyvekre vonatkoznak, s magyarázd őket!
5. Magyarázd meg a „könyvtéглаhegyek” metaforát, illetve a belőle kibontakozó összetett képet!
6. Állíts össze egy „arcok”-ból álló társaságot a saját olvasmányaid alapján! Kik ők? Mi jellemzi őket? Miért őket választottad?
7. Milyen költői eszköz a
 - „didergő dívát”
 - „nekiveselkedtem mint Toldi Miklós”
 - „egymást gyűrve, taszítva, szítva”?
8. Írd le a kedvenc könyvborítódát! Miért ezt választottad?

